

SYSTEM OCENIANIA Z RELIGII DLA KLASY VIII SZKOŁY PODSTAWOWEJ

według podręcznika „Błogosławieni, którzy ufają Jezusowi”
zgodnego z programem nauczania „Kim jestem jako człowiek, kim chcę być jako chrześcijanin” nr AZ-3-01/13

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA

W procesie oceniania **obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań** (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Oceniamy wiedzę i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym, przede wszystkim w szkole. Gdy uczeń ubiega się o ocenę celującą, bierzemy pod uwagę również jego zaangażowanie religijno-społeczne poza szkołą.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą, (i)
- b) odmawia wszelkiej współpracy, (i)
- c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:

- a) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
- b) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:

- a) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
- b) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:

- a) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
- b) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
- c) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopełniające:

- a) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
- b) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności
- c) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostołskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- a) posiadał wiedzę i umiejętności znacznie wykraczające poza program nauczania przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
- b) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych z programu nauczania danej klasy, proponuje rozwiązania nietypowe, rozwiązuje także zadania wykraczające poza program nauczania tej klasy,
- c) osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach kwalifikując się do finałów na szczeblu powiatowym, regionalnym, wojewódzkim albo krajowym lub posiada inne porównywalne osiągnięcia.

1. Ocenianie

- Każdy uczeń jest oceniany zgodnie z zasadami sprawiedliwości,
- Uczniowie oceniani są według skali określonej w przepisach ogólnych Wewnątrzszkolnego Systemu Oceniania,
- Oceny są jawne,
- Do dziennika wpisuje się każdą ocenę,
- Na wniosek ucznia lub jego rodziców nauczyciel pisemnie uzasadnia ustaloną ocenę,
- W przypadku uczniów posiadających opinię z poradni psychologiczno-pedagogicznej, przy wystawianiu oceny, nauczyciel bierze pod uwagę wskazania zawarte w opinii.

2. Do ustalenia ocen cyfrowych stosuje się następujące progi procentowe:

96 – 100%	= celujący (cel.)
90 – 95%	= bardzo dobry (bdb.)
70 – 89%	= dobry (db.)
50 – 69%	= dostateczny (dost.)
35 – 49%	= dopuszczający (dop.)
0 – 34%	= niedostateczny (ndst.)

1. Formami pracy ucznia podlegającymi ocenie są:

- 1) prace pisemne: kartkówki obejmujące materiał z trzech ostatnich lekcji; nie muszą być zapowiadane. Poprawiamy tylko oceny niedostateczne, dopuszczające i dostateczne; sprawdziany obejmujące większą partię materiału określoną przez nauczyciela zapowiedziane z tygodniowym wyprzedzeniem. Poprawiamy oceny niedostateczne (obowiązkowo), dopuszczające i dostateczne. Sprawdziany są oceniane w skali 1-6.
- 2) praca i aktywność na lekcji, odpowiedź ustna, praca projektowa, praca domowa, prowadzenie dokumentacji pracy na lekcji (np. zeszyty, karty pracy), udział i zajęcie znaczącego miejsca w zawodach i konkursach

PRZEDMIOT OCENY	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
1. Cytaty z Pisma Świętego. Modlitwy, pieśni	dokładna znajomość cytatu wraz ze znajomością źródła (np. Ewangelia św. Mateusza)	dokładna znajomość cytatów z lekcji	przytoczenie sensu cytatu własnymi słowami	niezbyt dokładna znajomość sensu cytatu	skojarzenia z treścią cytatu	brak jakiegokolwiek znajomości cytatów
2. Zeszyt przedmiotowy	wszystkie tematy zapisy prace domowe staranne pismo własne materiały ilustracje itp.	starannie prowadzony wszystkie tematy i notatki prace domowe	zeszyt staranny luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów)	zeszyt czytelny braki notatek, prac domowych (do 40% tematów)	pismo niestaranne liczne luki w zapisach (do 70% tematów)	brak zeszytu
3. Prace domowe	staranne wykonanie treści wskazujące na poszukiwania w różnych materiałach dużo własnej inwencji twórcze	merytorycznie zgodne z omawianym na lekcji materiałem staranne czytelne rzeczowe	wskazują na zrozumienie tematu niezbyt twórcze	powiązane z tematem niestaranne	widać próby wykonania pracy na temat	praca nie na temat brak rzeczowości w pracy brak pracy
4. Testy i sprawdziany	wszystkie polecenia wykonane poprawnie rozwiązane też zadanie dodatkowe	75% spełnionych wymagań podstawowych (łatwe, praktyczne, przydatne życiowo, niezbędne) 75% spełnionych wymagań rozszerzających (bardzo trudne i trudne, teoretyczne, naukowe)	75% zadań podstawowych 50% wymagań rozszerzających	75% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych (bardzo łatwe i łatwe, niezbędne w dalszej edukacji)	50% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych	poniżej 30% odpowiedzi dotyczących wiedzy podstawowej
5. Odpowiedzi ustne	wiadomości zawarte w podręczniku i zeszycie uzupełnione wiedzą spoza programu wypowiedź pełnymi zdaniami, bogaty język używanie pojęć	wiadomości z podręcznika i zeszytu prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	wyuczone na pamięć wiadomości uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami potrzebna pomoc nauczyciela	wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć odpowiedź niestaranna częste pytania naprowadzające	słabe wiązanie faktów i wiadomości chaos myślowy i słowny odpowiedź bełkotliwa, niewyraźna, pojedyncze wyrazy dużo pytań pomocniczych	brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych

6. Aktywność	uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie	uczeń zawsze przygotowany do lekcji często zgłasza się do odpowiedzi wypowiada się poprawnie	stara się być przygotowany do lekcji chętnie w niej uczestniczy	mało aktywny na lekcjach	niechętny udział w lekcji	lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary
7. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	wiele razy pomaga w różnych pracach pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, dużo własnej inicjatywy aktywnie uczestniczy w życiu małych grup formacyjnych (ministranci, oaza itp.) reprezentuje szkołę (parafię) w konkursie przedmiotowym (olimpiadzie)	starannie wykonuje powierzone przez katechetę zadania przejawia postawę apostołską	niezbyt chętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie uczestniczy w rekolekcjach szkolnych			

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA

I. Przyjęcie Jezusa

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania	
			podstawowe	ponadpodstawowe
			Uczeń:	
1. W którą stronę? Maryjo, Gwiazdo Nowej Ewangelizacji – prowadź!	– Poznanie prawdy o miłości Boga skierowanej do każdego człowieka indywidualnie. – Budzenie odwagi do wejścia na drogę Bożej miłości, która prowadzi do szczęścia.	Wartości i ich hierarchia. Pojęcie miłości i sposoby jej przeżywania.	określa własne rozumienie szczęścia podaje prawdę, że miłość Boga jest skierowana indywidualnie do każdego człowieka wskazuje, w jaki sposób powierza siebie Maryi w indywidualnej modlitwie	interpretuje tekst hymnu <i>Magnificat</i> wyjaśnia, dlaczego Maryja jest nazywana Gwiazdą Nowej Ewangelizacji uzasadnia, że przyjęcie Bożej miłości otwiera drogę do szczęścia uzasadnia, że jest otwarty na sygnały-znaki Bożej miłości w swoim życiu włącza w swoją modlitwę „Pod Twoją obronę”
2. Jak zmienić swoje życie?	– Przyjęcie prawdy, że Bóg w Jezusie Chrystusie przebacza nam grzechy i przywraca utracone życie wieczne.	Zbawczy charakter dzieła Jezusa	podaje przykłady przeżywania przez ludzi cierpienia i szczęścia określa istotę prawdziwego szczęścia i cierpienia podaje prawdę, że Jezus czeka na grzesznika nie	interpretuje teksty biblijne o zaparciu się Piotra i zdradzie Judasza (Mt 26,69-75; Mt 27,3-5) uzasadnia, że przyznanie się do winy i żal prowadzi do oczyszczenia, a ich brak do nieszczęścia (na

	– Zaufanie Jezusowi, decyzja powierzenia Mu swoich grzechów.	Chrystusa. Skutki sakramentu pokuty i pojednania oraz jego etapy	jako sędzia, lecz jako Ten, kto kocha podaje, jak pokonać lęk przed wyznaniem grzechów spowiednikowi określa, w jaki sposób powierza swoje grzechy Jezusowi	przykładzie Piotra i Judasza) uzasadnia, dlaczego człowiek jest naprawdę szczęśliwy, gdy jest bez grzechu charakteryzuje ludzkie szczęście w perspektywie wieczności daje świadectwo szczęścia płynącego z życia bez grzechu
3. Jak zapracować na niebo?	– Pogłębione poznanie prawdy, że wiara jest darem i zobowiązaniem wobec Boga. – Kształtowanie postawy wytrwałości w trosce o rozwój wiary.	Definicja wiary i jej przymioty. Zbawczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa.	wie, że wiara jest darem od Boga, niezasłużonym przez człowieka, wymienia działania człowieka, które pomogą mu otworzyć drzwi nieba (osiągnąć zbawienie)	interpretuje biblijną perykopę o robotnikach w winnicy (Mt 20,1-15), uzasadnia, że Bóg pragnie zbawienia każdego człowieka, ale wspólnie z innymi, uzasadnia, że osiągnięcie nieba realizuje się przez modlitwę i podejmowanie codziennych obowiązków wskazuje, jak troszczyć się o rozwój wiary, by jego miejsce w niebie nie pozostało puste
4. Błogosławieni, którzy zaufali miłości Jezusa	– Poznanie prawdy, że Bóg wysłuchuje tych, którzy zwracają się do Niego z wiarą. – Pogłębianie postawy ufności w Bożą miłość.	Definicja wiary i jej przymioty. Pojęcie modlitwy.	zna prawdę, że Jezus wysłuchuje naszych prośb ze względu na naszą wiarę wymienia owoce zaufania Jezusowi	interpretuje tekst o uzdrowieniu sługi setnika (Mt 8,5-13) charakteryzuje postać setnika jako poganina uzasadnia, że prośba skierowana do Jezusa musi być połączona z głęboką wiarą i pokorą wyjaśnia znaczenie modlitwy liturgicznej „Panie nie jestem godzien...” podaje przykłady, gdy z wiarą prosi Boga o pomoc w codziennych sytuacjach

II. Miłość

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania	
			podstawowe	ponadpodstawowe
			Uczeń:	
5. To moje życie – sam o sobie decyduję	– Poznanie zasad podejmowania odpowiedzialnych wyborów. – Kształtowanie postawy odpowiedzialności za swoje życie i budzenie krytycznej oceny modnego stylu życia.	Wartości i ich hierarchia.	podaje kryteria, według których chce kształtować swoje życie podaje, za kogo jest odpowiedzialny teraz i w przyszłości wymienia osoby, które mogą mu pomóc w podejmowaniu właściwych decyzji	wyjaśnia, dlaczego jego obecny rozwój ma wpływ na jego przyszłość interpretuje perykopę biblijną o bogaczu i Łazarzu (Łk 16,19-31) charakteryzuje konsekwencje swoich działań w chwili obecnej i w dorosłym życiu oraz w wieczności wyjaśnia, dlaczego krytycznie ocenia styl życia proponowany przez media

6. Udana relacje z innymi – szczęśliwe życie	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie prawdy, że jakość relacji z innymi ma wpływ na szczęście człowieka. – Świadome budowanie właściwych relacji z innymi. 	<p>Wartości i ich hierarchia. Pojęcie miłości i sposoby jej przeżywania.</p>	<p>podaje prawdę, że Bóg stworzył człowieka do życia we wspólnocie z innymi (Rdz 2,18) podaje zasady, na których opierają się relacje międzyludzkie</p>	<p>wymienia kręgi relacji z innymi (rodzina, przyjaciele, koledzy, obcy) charakteryzuje różnice w relacjach między osobami bliskimi i obcymi wyjaśnia, dlaczego konsekwencją samotności może być niechęć do życia podaje przykłady, że świadomie buduje właściwe relacje z ludźmi, wśród których żyje</p>
7. Odwieczny konflikt międzypokoleniowy	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie wartości doświadczenia życiowego dorosłych. – Budzenie potrzeby postawy dialogu i gotowości rozwiązywania konfliktów z rodzicami (dorosłymi). 	<p>Przykazania <i>Dekalogu</i>: wartości, których bronią przykazania. Wykroczenia przeciw przykazaniom i ich konsekwencje.</p>	<p>podaje przykłady autorytetów osób dorosłych definiuje pojęcie konfliktu międzypokoleniowego wymienia zasady pomagające w rozwiązywaniu konfliktów z dorosłymi wylicza przyczyny konfliktów z rodzicami</p>	<p>uzasadnia, dlaczego warto korzystać z doświadczenia dorosłych omawia, czego dotyczą wybory życiowe młodego człowieka wyjaśnia znaczenie samodzielności w życiu osoby dojrzewającej omawia, jak podejmować właściwe decyzje wskazuje, jak szuka sposobów komunikacji, dającej wzajemne zrozumienie</p>
8. Za kogo przebiera się Jezus? ludzie, których spotykam	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie sposobów realizacji miłości bliźniego wobec ludzi, którzy nie radzą sobie w życiu. – Budowanie właściwych relacji z ludźmi wykluczonymi społecznie. 	<p>Wartości i ich hierarchia. Pojęcie miłości i sposoby jej przeżywania.</p>	<p>wymienia grupy ludzi wykluczonych społecznie podaje najczęstsze przyczyny wykluczeń podaje przykłady okazywania przez siebie szacunku do ludzi potrzebujących pomocy</p>	<p>charakteryzuje potrzeby człowieka, który przestał sobie radzić w życiu uzasadnia chrześcijańską powinność zajęcia się ludźmi wykluczonymi opracowuje program pomocy konkretnej grupie ludzi lub konkretnemu człowiekowi wskazuje sytuacje, gdy otacza ludzi potrzebujących swoją modlitwą, starając się rozpoznać ich potrzeby i nieść skuteczną pomoc</p>
9. Nierozumiana i odkrywana Miłość – aborcja a adopcja duchowa	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie, czym jest aborcja i duchowa adopcja. – Budowanie postawy troski o dzieci nienarodzone. 	<p>Przykazania <i>Dekalogu</i>: wartości, których bronią przykazania. Wykroczenia przeciw przykazaniom i ich konsekwencje. Pojęcie miłości i sposoby jej przeżywania.</p>	<p>podaje argumenty za urodzeniem dziecka, biorąc pod uwagę matkę i ojca wylicza sposoby ratowania dzieci nienarodzonych wymienia skutki aborcji w życiu kobiety i mężczyzny</p>	<p>wyjaśnia, czym jest dar życia wyjaśnia, na czym polega tzw. duchowa adopcja wyjaśnia, dlaczego najczęstszą przyczyną aborcji jest poczucie osamotnienia matki dziecka dokonuje moralnej oceny aborcji wskazuje, w jaki sposób wyraża postawę obrony życia od poczęcia uzasadnia, dlaczego podejmuje postanowienie modlitwy w intencji dzieci nienarodzonych</p>
10. Niepotrzebna i	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie pojęcia „eutanazja” i przyczyn tego zjawiska. 	<p>Przykazania <i>Dekalogu</i>: wartości, których bronią</p>	<p>definiuje pojęcie „eutanazja” wymienia powody, dla których ludzie chcą poddać się eutanazji</p>	<p>dokonuje moralnej oceny eutanazji wyjaśnia, dlaczego podjęcie decyzji o poddaniu się eutanazji wynika z poczucia</p>

przygarni ęta miłość	– Umacnianie postawy ochrony życia i jego wartości aż do naturalnej śmierci.	przykazania. Wykroczenia przeciw przykazaniom i ich konsekwencje. Pojęcie miłości i sposoby jej przeżywania.	wylicza sposoby udzielania pomocy osobie chorej i umierającej	odrzućenia przez bliskich i samotności wyjaśnia, co to jest hospicjum omawia cele funkcjonowania hospicjum wskazuje, w jaki sposób wyraża postawę poszanowania człowieka i jego godności do chwili naturalnej śmierci podaje przykłady poświęcenia przez siebie czasu osobom starszym i chorym
11. Miłość, która daje siłę i leczy. Dar i pomoc w przeżywa niu cierpieni a	– Głębsze poznanie sensu sakramentu namaszczenia chorych. – Uwrażliwianie na niesienie pomocy osobie cierpiącej.	Znaczenie i skutki sakramentu namaszczenia chorych. Pojęcie miłości i sposoby jej przeżywania.	określa, co to jest sakrament namaszczenia chorych wymienia skutki sakramentu namaszczenia chorych wylicza sytuacje, w których osoba przyjmuje sakrament namaszczenia chorych	wyjaśnia, dlaczego sakrament namaszczenia chorych jest sakramentem uzdrowienia opisuje historie, w których ludzie doświadczają cierpienia uzasadnia, że osoby chore potrzebują pomocy w sferze duchowej uzasadnia swą gotowość pomocy osobie cierpiącej przez rozmowę i zachętę do przyjęcia sakramentu namaszczenia chorych

III. Syn Boży

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania	
			podstawowe	ponadpodstawowe
12. Kim jest człowiek wierzący?	– Poznanie przymiotów wiary i zrozumienie jej wartości w życiu każdego człowieka. – Uzasadnienie potrzeby wiary, jej poznawania i pogłębiania.	Definicja wiary i jej przymioty. Konsekwencje wiary w jednego Boga oraz trudności wynikające z wyznawania wiary.	wymienia cechy charakteryzujące wiarę cytuje z pamięci wybrane wersety biblijne określające wiarę	Uczeń: przyporządkowuje cechy wiary odpowiednim tekstom biblijnym lub z tych tekstów samodzielnie odczytuje cechy i określenia wiary z zaangażowaniem podejmuje refleksję nad wskazanymi tekstami biblijnymi jest odpowiedzialny za rozwój swojej wiary
13. Jaki kolor miały oczy Jezusa? Chrześcijańskie świadcstwa historyczności Zbawiciela	– Zrozumienie, że Jezus z Nazaretu jest postacią historyczną, czyli prawdziwym człowiekiem. – Umocnienie przekonania, że istnienie Jezusa Chrystusa i Jego dzieło są faktami historycznymi.	Świadcstwa historyczności Jezusa.	wskazuje teksty biblijne i patrystyczne mówiące o historycznym pochodzeniu Jezusa podaje najważniejsze fakty z życia i działalności Jezusa w porządku chronologicznym	interpretuje teksty biblijne mówiące o historycznym pochodzeniu Jezusa omawia kontekst historyczny przyjścia na świat Jezusa samodzielnie sięga do ksiąg Nowego Testamentu jako źródła wiedzy na temat Jezusa i daje o tym świadcstwo wobec klasy podaje przykłady sytuacji, gdy chętnie dzieli się

				wiedzą o Jezusie z innymi
14. Mówił o Nim świat. Pozachrześcijańskie świadectwa o Jezusie Chrystusie	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie niechrześcijańskich źródeł o Jezusie Chrystusie. – Umocnienie przekonania, że istnienie Jezusa Chrystusa i Jego dzieło są faktami historycznymi. 	Świadectwa historyczności Jezusa.	wymienia pozachrześcijańskie dokumenty świadczące o Jezusie Chrystusie w skrótovej formie przedstawia treść każdego z nich	w oparciu o dokumenty pozachrześcijańskie uzasadnia, że Jezus istniał naprawdę wskazuje, w jaki sposób poszukuje rzetelnego wyjaśnienia wątpliwości co do podstaw swojej wiary uzasadnia gotowość obrony swojej wiary w Jezusa Chrystusa
15. Cztery odsłony tej samej Prawdy. Orędzie czterech Ewangelii	<ul style="list-style-type: none"> – Zrozumienie komplementarności przekazu czterech ewangelistów o Jezusie. – Ożywienie i umocnienie wiary w Jezusa jako Syna Bożego. 	Orędzie poszczególnych Ewangelii. Życie, nauczanie i zbawczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa.	omawia proces powstawania Ewangelii prezentuje główną myśl teologiczną czterech ewangelistów	wyjaśnia podobieństwa i różnice w czterech Ewangeljach w świetle ich teologii wykazuje dążność poznawczą przejawiającą się w czytaniu czterech Ewangelii w celu bliższego poznania Jezusa prezentuje owoc refleksji nad własnym życiem w świetle prawd przekazanych przez ewangelistów
16. Cuda Jezusa wyrazem zbawczej miłości	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębione poznanie cudów jako potwierdzenie boskiej misji Jezusa. – Budzenie całkowitego zaufania Bogu nawet w najtrudniejszych sytuacjach życiowych. 	Konsekwencje wiary w jednego Boga oraz trudności wynikające z wyznawania wiary. Życie, nauczanie i zbawczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa. Przykłady osób żyjących modlitwą.	definiuje pojęcie „cud” wskazuje teksty biblijne opisujące wybrane cuda Jezusa: przemianę wody w wino (J 2,1-11), rozmnożenie chleba (Mk 6,34-44), uzdrowienie epileptyka (Mt 17,14-18), uzdrowienie opętanego (Mk 1,23-27) wymienia sfery życia ludzi, w których Jezus dokonywał cudów	wyjaśnia, dlaczego cuda Jezusa są potwierdzeniem Jego Synostwa Bożego interpretuje perykopy biblijne opisujące wybrane cuda wyjaśnia związek działalności Jezusa z Jego modlitwą uzasadnia, że cuda Jezusa są ogłaszaniem królestwa Bożego wyjaśnia, że Jezus dokonuje cudów tam, gdzie jest wiara, i jednocześnie przez cuda umacnia wiarę daje świadectwo o tym, że z wiarą prosi Jezusa o pomoc w najtrudniejszych sytuacjach życiowych
17. Życie Jezusa odczytane na osi i w spirali czasu. Rok liturgiczny	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębione poznanie roku liturgicznego jako uobecnienia wydarzeń zbawczych. – Pobudzenie do świadomego i zaangażowanego przeżywania roku 	Życie, nauczanie i zbawczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa. Struktura roku liturgicznego. Święta Pańskie,	wymienia okresy roku liturgicznego wymienia święta upamiętniające wydarzenia z życia Jezusa wskazuje święta Pańskie na schemacie roku liturgicznego	wyjaśnia, co to jest kalendarz liturgiczny uzasadnia chrześcijański sens i wartość świętowania na przestrzeni roku liturgicznego stara się świadomie przeżywać rok liturgiczny, zaznaczając w kalendarzu aktualne tygodnie

	liturgicznego.			
18. Czekanie na Boga, który przychodzi	<ul style="list-style-type: none"> – Głębsze poznanie znaczenia Adwentu w liturgii Kościoła. – Kształtowanie postawy aktywnego czuwania w oczekiwaniu na przyjście Chrystusa. 	Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego.	wskazuje miejsce Adwentu na schemacie roku liturgicznego i omawia jego znaczenie wymienia tradycje i symbole adwentowe podaje przykłady pieśni adwentowych	wyjaśnia sens i znaczenie tradycji i symboli adwentowych interpretuje teksty biblijne zapowiadające przyjście Zbawiciela wskazuje, w jaki sposób włącza się w rodzinne i parafialne przygotowania do świąt Bożego Narodzenia
19. Spotkanie z Jezusem Chrystusem, który umarł i zmartwychwstał	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie wydarzeń paschalnych jako podstawy wiary chrześcijan i szczytu roku liturgicznego. – Umocnienie wiary w zmartwychwstanie Chrystusa i pragnienia spotkania się z Nim. 	<p>Życie, nauczanie i zbawczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa.</p> <p>Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego.</p>	<p>wskazuje teksty biblijne i pozabiblijne mówiące o śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa</p> <p>podaje przykłady spotkań z Chrystusem po Jego zmartwychwstaniu</p> <p>wskazuje wydarzenia paschalne na schemacie roku liturgicznego</p>	<p>charakteryzuje znaczenie spotkań z Chrystusem Zmartwychwstałym w umocnieniu wiary Jego uczniów</p> <p>uzasadnia potrzebę liturgicznych spotkań z Chrystusem</p> <p>aktywnie włącza się w przygotowanie liturgii Mszy Świętej lub innej celebracji i z zaangażowaniem w niej uczestniczy</p>
20. Ten, który zmartwychwstał, wstąpił do nieba, aby dalej być obecnym	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębione poznanie prawdy o wniebowstąpieniu Jezusa. – Umocnienie wiary w bóstwo Jezusa i Jego stałą obecność wśród nas. 	<p>Życie, nauczanie i zbawczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa.</p> <p>Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego.</p>	<p>wskazuje teksty biblijne mówiące o wniebowstąpieniu Jezusa</p> <p>podaje czas (liczbę dni) ukazywania się Zmartwychwstałego apostołom</p>	<p>interpretuje teksty biblijne mówiące o wniebowstąpieniu Jezusa</p> <p>charakteryzuje sposoby obecności Chrystusa wśród nas</p> <p>uzasadnia wartość życia „w obecności Chrystusa”</p> <p>układa swój plan dnia (tygodnia), uwzględniając nieustanną, bliską obecność Chrystusa</p>
21. Przyjdzie, aby nas osądzić	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębione poznanie prawdy o Chrystusie Królu i sędzie ostatecznym. – Budzenie postawy czuwania w oczekiwaniu na powtórne przyjście Chrystusa. 	Rzeczy ostateczne człowieka. Święta Pańskie.	<p>wymienia rzeczy ostateczne człowieka</p> <p>wskazuje teksty biblijne o powtórnym przyjściu Chrystusa (Mt 25,31-46; Łk 21,25-28.34-36)</p> <p>podaje kryteria, według których Chrystus będzie sądził ludzi</p>	<p>interpretuje tekst biblijny o końcu świata (Łk 21,25-28.34-36), wyjaśnia, dlaczego moment ten dla jednych będzie przyczyną lęku, a dla innych radości)</p> <p>wyjaśnia, na czym polega królowanie Chrystusa</p> <p>uzasadnia, że wyrok wydany przez Chrystusa na sędzie ostatecznym będzie konsekwencją działań</p>

				człowieka podczas jego życia podaje przykłady podejmowanych przez siebie codziennych decyzji w perspektywie wieczności
22. Obowiązek, ale i przywilej. Udział we Mszy Świętej	– Pogłębione poznanie struktury Mszy Świętej. – Kształtowanie postawy świadomego i czynnego przeżywania Eucharystii.	Struktura Mszy Świętej i znaczenie poszczególnych części. Eklezjalny i eschatologiczny wymiar Eucharystii.	wymienia główne części Mszy Świętej podaje przykłady ludzi, dla których uczestnictwo w Eucharystii było największą wartością	formuluje argumenty za uczestnictwem w liturgii charakteryzuje wpływ Eucharystii na życie ludzi, którzy z wielką wiarą w niej uczestniczą świadomie i z przekonaniem włącza się w przygotowanie Mszy Świętej aktywnie uczestniczy we wspólnej liturgii
23. „Oto wielka tajemnica wiary”. Modlitwa Eucharystyczna	– Poznanie treści modlitw eucharystycznych. – Motywowanie do świadomego i głębokiego przeżywania liturgii eucharystycznej.	Struktura Mszy Świętej i znaczenie poszczególnych części. Eklezjalny i eschatologiczny wymiar Eucharystii.	podaje, że są cztery modlitwy eucharystyczne wymienia za kogo i z kim modlimy się w drugiej modlitwie eucharystycznej	mówi z pamięci słowa konsekracji wyjaśnia, dlaczego kapłan wypowiada słowa modlitwy w liczbie mnogiej wyjaśnia treść czterech aklamacji odpowiada na wezwania kapłana modli się we wspólnocie z innymi podczas liturgii
24. Na ile mogę się zbliżyć do Boga? Sakrament Eucharystii	– Głębsze poznanie motywu ustanowienia Eucharystii i sensu przyjmowania Komunii Świętej. – Budowanie głębokiej zażyłości z Chrystusem przez częste przyjmowanie Komunii Świętej.	Eklezjalny i eschatologiczny wymiar Eucharystii.	wskazuje teksty biblijne dotyczące Eucharystii podaje warunki przystąpienia do Komunii Świętej	na podstawie tekstów biblijnych wyjaśnia motywy ustanowienia przez Jezusa sakramentu Eucharystii charakteryzuje przyjmowanie Komunii Świętej jako przejaw głębokiej zażyłości z Panem Jezusem uzasadnia potrzebę częstej Komunii Świętej rozwiła swoją więź z Chrystusem przez życie sakramentalne i odważnie świadczy o tym wobec klasy
25. Z Jezusem i do Jezusa. Kult Najświętszego Serca Pana Jezusa	– Poznanie historii i znaczenia kultu Najświętszego Serca Pana Jezusa. – Zachęcenie do oddawania czci Sercu Jezusowemu w duchu wdzięczności i ekspiacji.	Święta Pańskie. Rodzaje, formy i postawy podczas modlitwy. Przykłady osób <i>żyjących modlitwą.</i>	prezentuje główne przesłanie objawień Pana Jezusa św. Małgorzacie Marii Alacoque wymienia i omawia formy kultu Najświętszego Serca Jezusowego podaje, kiedy obchodzimy uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa	wyjaśnia potrzebę i sens poświęcenia się Boskiemu Sercu Jezusa charakteryzuje współczesne przejawy znieważania Bożej miłości (niewdzięczność, brak poczucia grzechu, świętokradzka komunie) uzasadnia ekspiacyjny charakter praktykowania pierwszych piątków miesiąca

IV. Parafia, wspólnota, ruch

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania	
			podstawowe	ponadpodstawowe
			Uczeń:	
26. Moja parafia i jej historia	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie historii i aktualnego życia własnej parafii. – Zachęcenie do większego zaangażowania w życie parafii. 	Najważniejsze fakty z historii i życia własnej parafii.	definiuje pojęcie parafii i podaje, kto do niej przynależy rozpoznaje kapłanów pracujących w miejscowej parafii oraz podaje ich imiona i nazwiska wymienia dobra materialne i duchowe, z których korzysta w parafii (ofiarowane przez wiernych w historii)	opowiada historię swojego kościoła parafialnego. wskazuje, w jaki sposób wyraża więź ze swoją parafią uzasadnia, dlaczego modli się za żyjących i zmarłych ofiarodawców na rzecz parafii referuje, jakie działania podejmuje na rzecz parafii, inspirując do nich swoich kolegów
27. Moja diecezja	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie struktury, zasięgu terytorialnego i historii swojej diecezji. – Poglębianie więzi z własną diecezją. 	Najważniejsze fakty z historii i życia własnej diecezji.	podaje definicję sanktuarium, diecezji, seminarium, podaje nazwę swojej diecezji oraz imię i nazwisko jej biskupa wskazuje, gdzie jest katedra i seminarium duchowne wymienia najważniejsze sanktuaria swojej diecezji omawia najważniejsze wydarzenia z historii swojej diecezji	wyjaśnia rolę sanktuariów w życiu społecznym i narodowym uzasadnia, dlaczego chętnie bierze udział w pielgrzymce do wybranego sanktuarium dzieli się przeżyciami związanymi z pobytem w sanktuarium
28. Gdy potrzebuję innych to... Ruchy i wspólnoty w Kościele	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie grup, ruchów i wspólnot działających na terenie parafii. – Zachęcenie do włączenia się w działalność wybranej grupy. 	Najważniejsze fakty z historii i życia własnej parafii. Formy apostołstwa świeckich.	wymienia grupy, ruchy i wspólnoty działające na terenie parafii	charakteryzuje działalność wybranych grup, uzasadnia potrzebę i wartość przynależności do rówieśniczych grup o charakterze religijnym dokonuje wyboru grupy, w której czułby się dobrze i mógłby się rozwijać emocjonalnie i duchowo wskazuje, w jaki sposób angażuje się w działalność wybranej grupy
29. Jak ubiera się święty?	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie życia zakonnego, rodzinnego i samotnego jako różnych form realizacji powszechnego powołania do świętości. – Uwrażliwienie na różnorodność form pełnienia woli Bożej. 	Świętość w rozmaitych formach życia. Formy apostołstwa świeckich.	wymienia różne formy życia poświęconego Bogu definiuje pojęcia: świecki i konsekrowany przedstawia cechy charakterystyczne dla świętych	interpretuje słowa Chrystusa i Kościoła wzywające do życia konsekrowanego wyraża zainteresowanie formą życia poświęconego Bogu uzasadnia, dlaczego modli się za różne stany w Kościele referuje, w jaki sposób poszukuje własnej drogi życiowej
30. Czy ksiądz jest ważniejszy od	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie i przyjęcie prawdy, że każdy jest odpowiedzialny za zbawienie swoje i 	Podział zadań w sprawowaniu liturgii. Formy apostołstwa	wymienia posługi kapłana oraz funkcje, jakie mogą pełnić w Kościele ludzie świeccy wskazuje, że celem posługi kapłana, jak i apostołstwa świeckich jest zbawienie własne i	uzasadnia potrzebę apostołstwa świeckich charakteryzuje wzajemne relacje członków Kościoła określa swoje miejsce w Kościele wskazuje, w jaki sposób angażuje się w życie

ministranta ? Apostolstw o świeckich	bliźnich. – Zachęcenie do zaangażowania w życie Kościoła i szczerzej troski o drugiego człowieka.	świeckich.	pomoc w zbawieniu innych ludzi	Kościół podaje przykłady swojej troski o zbawienie własne i innych
31. Jak spotkać żywego Jezusa? Obecność Chrystusa w liturgii	– Poznanie istoty liturgii Kościoła i sposobów obecności w niej Chrystusa. – Uwrażliwienie na obecność Chrystusa w liturgii i zachęcenie do czynnego w niej udziału.	Pojęcie liturgii. Cel sprawowania liturgii. Eklezjalny i eschatologiczny wymiar Eucharystii.	definiuje pojęcie liturgii Kościoła, wymienia sposoby obecności Chrystusa w liturgii	charakteryzuje działanie Boga i człowieka w liturgii uzasadnia, że uczestnicząc w liturgii spotykamy Chrystusa zmartwychwstałego angażuje się w przygotowanie liturgii Mszy Świętej uzasadnia swe pragnienie spotkania się z Chrystusem przez świadome i czynne uczestnictwo w liturgii Kościoła
32. Komu jest potrzebne chodzenie do kościoła?	– Poznanie uczestnictwa w liturgii jako potrzeby serca i obowiązku chrześcijanina. – Utwierdzenie przekonania o konieczności systematycznego uczestnictwa w Mszy Świętej i innych formach liturgii Kościoła (sakramenty, celebracje słowa Bożego).	Eklezjalny i eschatologiczny wymiar Eucharystii.	wymienia różne formy liturgii Kościoła	formułuje argumenty za uczestnictwem w liturgii uzasadnia, że do życia prawdziwie chrześcijańskiego konieczna jest stała więź z Chrystusem uzasadnia własne pragnienie podtrzymywania i ciągłego odnawiania więzi z Chrystusem poprzez życie sakramentalne
33. Gromadzić się, by rozważać Słowo Pana	– Poznanie cykli czytań mszalnych w ciągu roku liturgicznego. – Utwierdzenie przekonania, że czytane w liturgii teksty biblijne są kierowanym do nas słowem Boga.	Struktura roku liturgicznego. Znaczenie poszczególnych części Mszy Świętej. Rodzaje, formy i postawy podczas modlitwy.	podaje, że liturgia słowa jest częścią Mszy Świętej, może też być odrębną celebracją omawia, co zawiera i do czego służy lekcjonarz wymienia i omawia cykle czytań mszalnych (dwuletni cykl na dni powszednie i trzyletni na niedziele)	uzasadnia, że czytane i rozważane podczas liturgii teksty biblijne są kierowanym do nas słowem Boga potrafi posługiwać się lekcjonarzem wyjaśnia znaczenie kreślonych na czole, ustach i sercu krzyżyków przed czytaniem Ewangelii uzasadnia, dlaczego z szacunkiem i uwagą słucha słowa Bożego
34. Jakość wspólnoty a jakość mojej	– Poznanie modelu Kościoła jako wspólnoty wspólnot, których życie kształtuje słowo Boże.	Struktura i ustrój Kościoła. Biblijne obrazy Kościoła.	wyjaśnia pojęcie wspólnoty podaje przykłady wspólnotowej lektury Pisma Świętego	charakteryzuje Kościół jako wspólnotę wspólnot omawia schemat biblijnego spotkania w ramach wybranej wspólnoty wyjaśnia związek życia chrześcijanina z

modlitwy. Pismo Święte w życiu chrześcijanina	– Wprowadzenie do wspólnotowej i indywidualnej lektury Pisma Świętego.	Zasady prywatnej lektury Pisma Świętego. Formy apostołstwa świeckich.		rozważanym we wspólnocie lub indywidualnie słowem Bożym referuje wobec klasy swe uczestnictwo w spotkaniach grupy rozważającej słowo Boże wskazuje, w jaki sposób zachęca rodziców i rodzeństwo do rodzinnej lektury Pisma Świętego podejmuje samodzielne próby rozmowy ze słowem Bożym i dzieli się z klasą swym doświadczeniem
35. Po co jest piękno? Sztuka sakralna	– Poznanie roli sztuki sakralnej w liturgii Kościoła. – Kształtowanie wrażliwości na piękno oraz umiejętności odbioru duchowego przesłania zawartego w sztuce sakralnej.	Sztuka sakralna.	wymienia najbardziej znane dzieła sztuki religijnej (z zakresu architektury, malarstwa, rzeźby, muzyki) podaje przykłady motywów biblijnych w sztuce	rozpoznaje elementy sztuki sakralnej w swojej świątyni charakteryzuje motywy powstawania religijnych dzieł sztuki podaje przykłady motywów biblijnych w sztuce uzasadnia swój szacunek wobec dzieł sztuki sakralnej wskazuje, w jaki sposób kształtuje w sobie wrażliwość na piękno

V. Europa

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania	
			podstawowe	ponadpodstawowe
			Uczeń:	
36. Chrześcijaństwo a świat antyczny	– Poznanie wyzwań, jakie stanęły przed chrześcijaństwem w zetknięciu z kulturą antyczną grecką i rzymską. – Kształtowanie otwartej (i krytycznej) postawy wobec wartości obecnych w pozachrześcijańskich kręgach kulturowych.	Początki chrześcijaństwa, pierwsze prześladowania chrześcijan.	podaje przykłady zetknięcia się św. Pawła z kulturą grecką i rzymską definiuje pojęcie inkulturacji na podstawie wypowiedzi Jana Pawła II podaje przykłady współczesnych „areopagów”	charakteryzuje postawę św. Pawła wobec przejawów kultury greckiej i rzymskiej omawia problemy związane z inkulturacją chrześcijaństwa w pierwszych wiekach wyraża szacunek dla ludzi o innych poglądach wskazuje, w jaki sposób szuka wyjaśnienia napotkanych trudności w celu pogłębienia własnej wiary podaje przykłady sytuacji, gdy w różnych środowiskach odważnie przyznaje się do Chrystusa i Kościoła
37. Chryścianizacja	– Poznanie etapów tworzenia się europejskiej cywilizacji	Cel misji katolickich. Wartości i ich	wymienia najwcześniejszych misjonarzy niosących Ewangelię w różnych częściach Europy podaje w zarysie kolejność chryścianizacji	charakteryzuje działalność ewangelizacyjną pierwszych misjonarzy opisuje przemiany cywilizacyjne związane z

Europy	<p>oraz znaczenia chrześcijaństwa w tym procesie.</p> <p>– Kształtowanie przekonania o potrzebie obrony wartości chrześcijańskich, na których zbudowana jest europejska cywilizacja.</p>	hierarchia	poszczególnych ludów i terytoriów Europy	<p>wprowadzeniem chrześcijaństwa uzasadnia wartość chrześcijańskich zasad w kształtowaniu się i rozwoju europejskich społeczeństw</p> <p>uzasadnia, dlaczego krytycznie odnosi się do wypowiedzi odrzucających chrześcijańskie wartości (oparte na dekalogu i Ewangelii)</p>
38. Święty Benedykt i benedyktyni	<p>– Poznanie życiorysu i działalności św. Benedykta oraz najbardziej charakterystycznych cech zakonu benedyktynów.</p> <p>– Pobudzenie do poszukiwania w swoim życiu wartości i życia zgodnego z tymi wartościami.</p>	Działalność św. Benedykta i dzieło podjęte przez benedyktynów.	definiuje pojęcia: monastycyzm, reguła zakonna, benedyktyni prezentuje koleje życia św. Benedykta z Nursji podaje znaczenie sentencji „ora et labora”	<p>charakteryzuje benedyktyńską regułę zakonną, ukazując jej aktualność dla współczesnego człowieka</p> <p>omawia zakonne życie benedyktynów</p> <p>uzasadnia wybór św. Benedykta na głównego patrona Europy</p> <p>omawia wpływ św. Benedykta i benedyktynów na rozwój cywilizacji i kultury europejskiej</p> <p>wyjaśnia zaangażowanie chrześcijan w tworzenie kultury</p> <p>omawia znaczenie modlitwy i pracy w swej trosce o własny rozwój duchowy</p> <p>referuje, w jaki sposób walczy z beczynnością i lenistwem</p>
39. Rozłam w Kościele. Schizma wschodnia	<p>– Poznanie przyczyn i skutków rozłamu Kościoła na Wschodni i Zachodni.</p> <p>– Pobudzenie dążenia do jedności Kościoła.</p>	Schizma wschodnia.	definiuje pojęcia: patriarcha, schizma, prawosławie, ikona, cerkiew wymienia przyczyny i następstwa podziału na Kościół wschodni i zachodni wymienia patriarchaty Kościoła wschodniego	<p>ocenia przyczyny i skutki schizmy wschodniej</p> <p>wykazuje podobieństwa i różnice między Kościołem rzymskokatolickim i prawosławnym</p> <p>charakteryzuje działania ekumeniczne Kościoła prawosławnego i katolickiego</p> <p>układa modlitwę w intencji zjednoczenia wszystkich chrześcijan</p> <p>wyraża szacunek względem braci prawosławnych</p> <p>wskazuje, w jaki sposób włącza się w działania ekumeniczne Kościoła</p>
40. Reforma gregoriańska	<p>– Poznanie założeń i skutków reformy gregoriańskiej.</p> <p>– Kształtowanie</p>	Reforma gregoriańska.	podaje, kim był Grzegorz VII i czego dotyczyły wydane przez niego dekrety reformatorskie wymienia owoce reformy gregoriańskiej definiuje pojęcia: inwestytura, symonia, ekskomunika	<p>krytycznie ocenia stosunki państwo – Kościół przed reformą gregoriańską</p> <p>charakteryzuje główne założenia reformy</p> <p>wyjaśnia znaczenie reformy Grzegorza VII dla</p>

	umiejętności argumentowania i uzasadniania swoich racji.			Kościół w Europie zachodniej i w Polsce uzasadnia swą gotowość respektowania obowiązków i praw Polaka katolika zawartych w Konstytucji RP
41. Jak powstawały uniwersytety?	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie działalności naukowych ośrodków średniowiecznej Europy. – Kształtowanie postawy szacunku i uznania dla umysłowych osiągnięć epoki Średniowiecza. 	Renesans życia umysłowego XII i XIII wieku, powstanie uniwersytetów, dorobek św. Tomasza z Akwinu.	wymienia uniwersytety średniowiecznej Europy prezentuje dziedziny wiedzy studiowane w średniowieczu prezentuje dorobek św. Tomasza z Akwinu podaje nazwiska wierzących ludzi nauki ze średniowiecza (M. Kopernik, M. Trąba, S. Hozjusz, Z. Oleśnicki) i tych, którzy żyją współcześnie	charakteryzuje wkład ludzi wierzących w rozwój ludzkiej wiedzy wskazuje, gdzie szuka kompetentnej pomocy w rozwiązywaniu wątpliwości w wierze omawia, w jaki sposób angażuje się w pogłębianie wiedzy i wiary
42. Spór o ewangeliczne ubóstwo. Aktualność idei franciszkańskiej	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie najstarszych zakonów żebraczych oraz przebiegu życia ich założycieli. – Kształtowanie postawy troski o bogactwo własnego serca i umiejętności dzielenia się z innymi. 	Spór o ewangeliczne ubóstwo.	definiuje pojęcia: zakon żebraczy, habit, kwesta wymienia zakonny żebracze i ich założycieli wskazuje współczesne sposoby pozyskiwania dóbr nawiązujące do franciszkańskiego żebractwa	uzasadnia religijny sens ubóstwa i żebractwa ukazuje wartość rezygnacji z dóbr materialnych na rzecz wzrostu duchowego opisuje habit franciszkański uzasadnia, dlaczego chętnie dzieli się z ubogimi referuje swe uczestnictwo w kwestach na cele charytatywne
43. Inkwizycja – prawda, pamięć i przebaczenie w Kościele	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie prawdy, że Kościół potrzebuje nieustannego oczyszczania. – Przypomnienie przyczyn i skutków inkwizycji. – Kształtowanie postawy przebaczenia i skruchy oraz umiejętności oceny zła płynącego z nietolerancji religijnej w świetle prawdy o świętości Kościoła. 	Inkwizycja	określa, na czym polega świętość Kościoła definiuje pojęcia: inkwizycja i herezja wymienia przyczyny powstania inkwizycji prezentuje stanowisko współczesnego Kościoła wobec inkwizycji wyraża postawę akceptacji i tolerancji wobec drugiego człowieka	potrafi ocenić zło płynące z inkwizycji charakteryzuje metody walki z herezykami stosowane przez inkwizycję poprawnie interpretuje fragmenty z Biblii i listu Jana Pawła II „Tertio millennio adveniente” uzasadnia swą postawę mężnego wyznawania wiary w Chrystusa oraz miłości względem drugiego człowieka uzasadnia, dlaczego przebacza i prosi o przebaczenie
44. Reformacja i reforma katolicka.	– Poznanie założeń reformy Kościoła (katolickiej i protestanckiej) w XVI w.	Przyczyny reformacji i reformy katolickiej.	wymienia przyczyny reformacji i reformy katolickiej wymienia głównych reprezentantów epoki reformacji podaje datę Soboru Trydenckiego i wymienia główne postanowienia	charakteryzuje problemy Kościoła zachodniego i jego wewnętrzne próby odnowy wyjaśnia, na czym polegał rozłam w Kościele Zachodnim

Sobór Trydencki	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie reformatorów (katolickich i protestanckich), pełnych troski o społeczność wierzących. – Kształtowanie poglądu na znaczenie reform chrześcijaństwa. 	Dzieło Soboru Trydenckiego.	wymienia wartości, którymi Kościoły reformacji ubogaciły chrześcijaństwo	<p>omawia działanie reformatorów katolickich oraz założycieli nowych Kościołów reformacji</p> <p>omawia podobieństwa i różnice katolicyzmu, luteranizmu i kalwinizmu</p> <p>charakteryzuje ruch ekumeniczny</p> <p>wyraża postawę tolerancji religijnej i szacunku wobec przedstawicieli innych wyznań</p> <p>uzasadnia, dlaczego modli się o jedność chrześcijan</p> <p>wyraża więź ze swoim Kościołem oraz docenia osiągnięcia i wartości Kościołów reformacji</p>
45. Oświecenie i rewolucja francuska	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie zagrożeń dla wiary w filozofii oświecenia. – Poznanie prawdy, że wiara i rozum wzajemnie się uzupełniają. – Kształtowanie troski o rozwój wiary. 	<p>Kościół wobec wyzwania oświecenia i rewolucji francuskiej; deizm, racjonalizm, masoneria, modernizm.</p> <p>Pozorność konfliktu nauki i wiary.</p>	<p>definiuje pojęcia: deizm, masoneria, racjonalizm, modernizm</p> <p>wymienia autentyczne osiągnięcia epoki oświecenia</p> <p>wymienia zagrożenia wiary zawarte w filozofii oświecenia</p>	<p>uzasadnia nielogiczność poglądów przeciwstawiających wiarę rozumowi</p> <p>opisuje przebieg prześladowań Kościoła w okresie rewolucji francuskiej</p> <p>charakteryzuje intelektualne postawy oświecenia</p> <p>wskazuje wartości i zagrożenia kryjące się w myśli oświeceniowej</p> <p>uzasadnia, dlaczego deizm i ideologia masońska nie da się pogodzić z nauką Kościoła katolickiego</p> <p>uzasadnia, że wiara i rozum wzajemnie się uzupełniają i nie może być między nimi sprzeczności</p> <p>uzasadnia swą krytyczną postawę wobec ideologii niezgodnych z wiarą katolicką</p> <p>uzasadnia swe przekonanie, że rozum potrzebuje wiary dla lepszego poznania rzeczywistości</p>

VI. Mój rozwój

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania	
			podstawowe	ponadpodstawowe
			Uczeń:	
46. Pokora i pycha w moim rozwoju	– Poznanie znaczenia pokory i pychy w rozwoju relacji do samego siebie, Boga i	Prawo Boże, wartości i ich hierarchia.	definiuje pojęcia: pokora, pycha podaje biblijne przykłady pokory i pychy	interpretuje teksty biblijne mówiące o pokorze i pysze (Łk 18,10-14; J 13,5.16; Rz 12,16) wyjaśnia znaczenie tych postaw w rozwoju relacji do samego siebie, Boga i ludzi

	<p>ludzi.</p> <ul style="list-style-type: none"> – Budowanie opartych na pokorze relacji z Bogiem i ludźmi. 			wskazuje i charakteryzuje sposoby kształtowania postawy pokory i wyzwalania się z pychy przyjmuje postawę pokory nie wywyższając się wśród kolegów
47. Modlitwa Pańska jako program drogi chrześcijanina	<ul style="list-style-type: none"> – Uświadomienie, jak potrzebna jest modlitwa w rozwoju człowieka wierzącego. – Kształtowanie opartego na Modlitwie Pańskiej programu życia chrześcijańskiego. 	Modlitwa Pańska jako program życia chrześcijanina.	wymienia prośby zawarte w Modlitwie Pańskiej	interpretuje treść Modlitwy Pańskiej jako program drogi chrześcijanina uzasadnia potrzebę systematycznej modlitwy formułuje własną modlitwę, wzorując się na Modlitwie Pańskiej uzasadnia związek swej codziennej systematycznej modlitwy z postawą zaufania Bogu
48. Być człowiekiem modlitwy. Przykłady osób żyjących modlitwą	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie znaczenia modlitwy w życiu chrześcijanina (na przykładzie świętych). – Zachęcenie do aktywnego przeżywania relacji z Bogiem. 	Przykłady osób <i>żyjących modlitwą.</i>	określa, czym jest modlitwa, podaje przykłady ludzi, którzy swoje życie opierali na modlitwie	charakteryzuje znaczenie modlitwy w życiu wybranych świętych (bł. Teresa z Kalkuty, św. O. Pio, Marta Robin) uzasadnia, dlaczego warto dobrze się modlić omawia trudności napotymane przy modlitwie i wskazuje sposoby ich pokonywania uzasadnia wartość codziennej modlitwy w pogłębianiu swej osobistej relacji z Bogiem
49. Dążenie do niezależności. Wychowanie i samowychowanie	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie znaczenia wychowania i samowychowania w rozwoju człowieka. – Kształtowanie postawy odpowiedzialności za własny rozwój. 	Prawo Boże, wartości i ich hierarchia	definiuje pojęcia: wychowanie, samowychowanie	wyjaśnia, czemu służy wychowanie, do czego zmierza, kto uczestniczy w tym procesie, kto nim kieruje i od czego zależy efekt wychowawczy uzasadnia, co w procesie samowychowania prowadzi nas do Chrystusa, a co nas od Niego oddala podaje przykłady konkretnych wymagań, jakie stawia sobie w aspekcie samowychowania
50. Świat dziecka i nastolatka. Dojrzałe relacje z Bogiem i ludźmi	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie prawdy, że zmiana postrzegania świata jest właściwością ludzkiego rozwoju. – Kształtowanie bardziej dojrzałych relacji z Bogiem, drugim człowiekiem i sobą. 	Prawo Boże, wartości i ich hierarchia	określa różne sposoby postrzegania relacji z Bogiem i innymi w zależności od wieku (1 Kor 13,11) podaje przykłady pozytywnego i negatywnego wpływu rówieśników na życie wskazuje zmiany zachodzące we własnym postrzeganiu Boga i ludzi	uzasadnia, że wraz z dorastaniem powinna dokonywać się zmiana relacji z ludźmi uzasadnia, że nastolatek powinien budować nową wizję obrazu Boga i relacji z Nim omawia, w jaki sposób poszukuje dojrzałych form spotykania się z Bogiem i innymi
51. Za każdym razem widzę siebie inaczej. Przyjmowanie	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie prawdy, że nasz obraz samego siebie może różnić się od tego, jak postrzegają 	Prawo Boże, wartości i ich hierarchia	wymienia swoje zdolności oraz pozytywne cechy charakteru podaje, za co najczęściej jest chwalony a za co krytykowany	charakteryzuje zasady wypowiedzania opinii o ludziach i przyjmowania wypowiedzi na swój temat uzasadnia potrzebę konfrontacji własnego obrazu siebie z opiniami innych

opinii innych o sobie	nas inni. – Inspirowanie do poszukiwania prawdy o sobie i kształtowanie umiejętności przyjmowania opinii innych na swój temat.		poddaje refleksji różnice, jakie dostrzega między własnym wyobrażeniem siebie a tym, jak postrzegają go inni	wskazuje, w jaki sposób dąży do lepszego poznania siebie z godnością i spokojem przyjmuje opinie innych na swój temat
52. Kto jest za tym, że nie ma słońca? Normy moralne	– Poznanie prawdy o istnieniu obiektywnych norm moralnych. – Kształtowanie postawy sprzeciwu wobec przejawów relatywizmu moralnego.	powinność moralna, sumienie, prawo naturalne, prawo Boże, wartości i ich hierarchia.	określa, czym są obiektywne normy moralne oraz na czym polega relatywizm moralny definiuje pojęcie prawo naturalne podaje przykłady praw, które obowiązują każdego i w każdym czasie, oraz takich, które ludzie mogą ustanawiać i modyfikować	uzasadnia potrzebę respektowania obiektywnych norm moralnych charakteryzuje zgubne skutki odrzucenia obiektywnych norm moralnych rozpoznaje i właściwie ocenia spotykane w mediach wypowiedzi promujące relatywizm moralny podaje przykłady sytuacji, gdy wyraża sprzeciw wobec lansowania relatywizmu moralnego
53. Dlaczego mądry, a nie inteligentny i bogaty? Mądrość Salomona	– Zrozumienie, że mądrość jest darem Boga. – Kształtowanie umiejętności podejmowania właściwych decyzji.	Prawo Boże, wartości i ich hierarchia	wymienia ważniejsze fakty z życia Salomona definiuje mądrość i wymienia jej przejawy wskazuje różnice między mądrością Bożą a ludzką omawia przejawy mądrości Salomona	potrafi właściwie oceniać czyny, nazywając zło złem, a dobro dobrem uzasadnia potrzebę Bożej pomocy w dokonywaniu mądrych wyborów podaje przykłady dokonywanych przez siebie mądrych, zgodnych z wolą Bożą wyborów wskazuje przejawy swej odpowiedzialności za rozwój darów, które otrzymał od Boga podaje przykłady właściwie podjętych przez siebie decyzji i ich owoce, za które dziękuje Bogu
54. Moje obowiązki, które mnie rozwijają	– Poznanie znaczenia pracowitości w rozwoju człowieka i osiąganiu zamierzonych celów. – Kształtowanie postawy pracowitości.	Wartości i ich hierarchia	podaje przykłady ludzi (uczniów, sportowców, naukowców...), którzy osiągnęli sukces dzięki wyteżonej pracy wymienia swoje najważniejsze obowiązki	podaje przykłady prac, zajęć, które podejmuje z chęcią, oraz takich, do których czuje się przymuszany interpretuje przypowieść o talentach uzasadnia potrzebę pracowitości dla rozwoju zarówno jednostek wybitnych, jak i przeciętnych uzdolnień podaje przykłady wykorzystywania swoich umiejętności dla dobra własnego i innych
55. Moje zainteresowania – co lubię, kim chcę zostać	– Poznanie wartości osobistych zainteresowań w kontekście przyszłego wyboru zawodu i drogi życiowej. – Budzenie refleksji nad	Wartości i ich hierarchia	wymienia swoje najważniejsze zainteresowania określa, kim chce zostać i co robić w dorosłym życiu	charakteryzuje sposób realizacji własnej drogi życiowej, określając cele dalsze i bliższe opracowuje plan rozwoju ujawnionych zainteresowań i osiągnięcia życiowych celów relacjonuje realizację swojego projektu wskazuje sytuacje, gdy prosi Boga o pomoc w realizacji życiowych planów

	własną przyszłością i wspieranie rozwoju ujawnianych zainteresowań.			
--	--	--	--	--

VII. Wydarzenia zbawcze

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania	
			podstawowe	ponadpodstawowe
			Uczeń:	
56. Wszystkich Świętych – zwyczajni niezwyčajni	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębione poznanie dróg prowadzących do świętości. – Kształtowanie wytrwałości w dążeniu do świętości przez spełnianie codziennych obowiązków. 	<p>Świętość w rozmaitych formach życia.</p> <p><i>Osiem Błogosławieństw</i> jako podstawa życia w łasce Bożej.</p>	<p>podaje prawdę, że świętość w niebie jest nagrodą za życie ziemskie</p> <p>wymienia imiona świętych, którzy osiągnęli swoją świętość przez dobre życie (np. św. Józef)</p>	<p>interpretuje tekst biblijny Mt 5,3-12</p> <p>wyjaśnia, że świętość można osiągnąć przez codzienne dobre życie oraz męczeństwo czyli żyjąc duchem Ośmiu Błogosławieństw</p> <p>charakteryzuje drogę do świętości wybranego świętego</p> <p>poszukuje w swoim środowisku osób skromnych, nie ujawniających swojej dobroci</p> <p>wskazuje, w jaki sposób troszczy się o swoją świętość w codziennym życiu</p>
57. „Moc truchleje”. Przesłanie Bożego Narodzenia	<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie wpływu przyjścia Jezusa na życie ludzi i historię. – Poznanie teologicznego przesłania kolęd. – Motywowanie do radosnego przeżywania świąt Bożego Narodzenia. 	<p>Święta Pańskie, Sens, przesłanie i liturgia</p> <p>poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego.</p>	<p>podaje okoliczności narodzenia Pana Jezusa</p> <p>mówi z pamięci tekst kolędy „Bóg się rodzi”</p> <p>wskazuje, że od narodzin Jezusa liczy się lata naszej ery</p>	<p>wykazuje, że narodzenie Jezusa zmieniło bieg świata (nowy kalendarz, nowa kultura, nowa religia)</p> <p>omawia przesłania wybranych kolęd („Bóg się rodzi”)</p> <p>dokonuje porównania treści kolęd z przesłaniem tekstów biblijnych o narodzeniu Jezusa</p> <p>wskazuje, w jaki sposób przygotowuje się do przyjęcia Chrystusa we własnym sercu</p> <p>śpiewa kolędy z rodziną i klasą oddając cześć narodzonemu Jezusowi</p>
58. Trzech Króli – gdzie jest Mesjasz?	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębione poznanie prawdy, że poszukiwanie Jezusa jest zadaniem każdego człowieka. – Kształtowanie wytrwałości w poszukiwaniu Jezusa. 	<p>Święta Pańskie, Sens, przesłanie i liturgia</p> <p>poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego.</p>	<p>określa postawy ludzi wobec Jezusa</p> <p>analizując tekst biblijny Mt 2,1-12</p> <p>wskazuje przyczyny lęku przed Jezusem Heroda i współczesnych ludzi</p>	<p>charakteryzuje podobieństwa w postawach pomiędzy współczesnymi ludźmi, Herodem a Mędrcami w poszukiwaniu Mesjasza</p> <p>wskazuje, jak służy pomocą tym, którzy chcą być blisko Jezusa</p> <p>uzasadnia, dlaczego modli się za tych, którzy Jezusa odrzucają</p>
59. „Któryś za nas cierpiał” – przesłanie Wielkiego Postu	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębienie zrozumienia prawdy o cierpieniu Chrystusa. – Kształtowanie postawy otwarcia się na łaskę poprzez praktyki wielkopostne. 	<p>Sens, przesłanie i liturgia</p> <p>poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego.</p>	<p>podaje, że Wielki Post to czas rozważania Męki Pana Jezusa</p> <p>wskazuje tekst biblijny o cierpieniu Jezusa (Mt 27,27-44)</p>	<p>interpretuje tekst biblijny o drodze krzyżowej i śmierci Jezusa</p> <p>na podstawie tekstu Gorzkich żali i rozważań nabożeństwa drogi krzyżowej opisuje cierpienia Jezusa dla naszego zbawienia</p> <p>relacjonuje swój udział rekolekcjach wielkopostnych</p>
60.	– Pogłębione poznanie	Święta Pańskie,	wskazuje tekst biblijny o	interpretuje tekst Sekwencji wielkanocnej

<p>Wielkanoc – pusty grób</p>	<p>prawdy, że ze zmartwychwstałym Chrystusem spotykamy się podczas Eucharystii. – Kształtowanie bardziej świadomego uczestniczenia we Mszy Świętej.</p>	<p>Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego.</p>	<p>zmartwychwstaniu Mk 16,1-14 wymienia osoby, które spotkały Chrystusa zmartwychwstałego</p>	<p>wyjaśnia symbolikę Grobu Pańskiego opisuje zmartwychwstanie Chrystusa jako wypełnienie Bożej tajemnicy zbawienia, która uobecnia się w tajemnicy przemiany chleba w Ciało i wina w Krew uzasadnia, dlaczego uczestniczy we Mszy Świętej w uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego</p>
<p>61. Nowa ewangelizacja w mojej parafii. Zesłanie Ducha Świętego</p>	<p>– Pogłębienie wiedzy na temat zadań nowej ewangelizacji w parafii. – Kształtowanie postawy odważnego dawania świadectwa w swoim środowisku.</p>	<p>Działanie Ducha Świętego w Kościele. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego. Formy apostołstwa świeckich.</p>	<p>wskazuje przyczyny odchodzenia od Chrystusa współczesnego człowieka określa, na czym polega dzieło nowej ewangelizacji podaje przykłady, jak może ewangelizować w swojej parafii</p>	<p>uzasadnia, że przyjmując sakramenty we wspólnocie parafialnej stajemy się odpowiedzialni za dzieło ewangelizacyjne Kościoła uzasadnia, że dzieło nowej ewangelizacji dokonuje się wtedy, gdy człowiek poddaje się działaniu Ducha Świętego wyjaśnia, że w parafii każdy powinien odnaleźć własne miejsce i zadanie do spełnienia podaje przykłady sytuacji, gdy ewangelizuje przez dawanie świadectwa w swoim środowisku relacjonuje swój udział w czuwaniu w wigilię uroczystości Zesłania Ducha Świętego</p>